

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนความคิด ตามแนวคิดพฤติกรรม-ปัญญานิยม เพื่อช่วยลดความวิตกกังวลของพยาบาลที่ให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ และ ทดสอบการใช้แบบการปรับเปลี่ยนความคิดที่สร้างขึ้นใหม่ ร่วมกับการฝึกสติ ในการลดความวิตกกังวลของพยาบาลที่ให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์

โดยมีสมมุติฐานการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. คะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ ของกลุ่มที่ใช้รูปแบบการปรับเปลี่ยนความคิด ร่วมกับการฝึกสติในระยะทดลอง และในระยะติดตามผล จะต่ำกว่าคะแนนความวิตกกังวล ในระยะก่อนการทดลอง
2. คะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ ของกลุ่มที่ใช้รูปแบบการปรับเปลี่ยนความคิด ร่วมกับการฝึกสติจะต่ำกว่าคะแนนความวิตกกังวล ของกลุ่มที่ใช้รูปแบบการปรับเปลี่ยนความคิดเพียงอย่างเดียว ทั้งในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผล
3. คะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ ของกลุ่มที่ใช้รูปแบบการปรับเปลี่ยนความคิด ร่วมกับการฝึกสติจะต่ำกว่าคะแนนความวิตกกังวล ของกลุ่มที่ฝึกสติเพียงอย่างเดียว ทั้งในระยะหลังการทดลอง และในระยะติดตามผล

เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ผู้วิจัยได้ทำการสร้างรูปแบบการปรับเปลี่ยนความคิดเพื่อช่วยลดความวิตกกังวล และได้นำไปทดสอบใช้ร่วมกับการฝึกสติ กับพยาบาลประจำการที่ให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ ของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยศรีนครเชียงใหม่ จำนวน 7 คน โดยเปรียบเทียบกับกลุ่มพยาบาลที่ให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ ที่ฝึกการใช้แบบการปรับเปลี่ยนความคิดเพียงอย่างเดียว จำนวน 7 คน และกลุ่มพยาบาลที่ให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ ที่ฝึกสติเพียงอย่างเดียวจำนวน 7 คนเป็นเวลา 8 สัปดาห์ ขณะทำการทดลองมีผู้รับการทดลอง ในกลุ่มฝึกการปรับ

เปลี่ยนความคิดร่วมกับการฝึกสติ 1 คน และกลุ่มฝึกการปรับเปลี่ยนความคิดเพียงอย่างเดียว 1 คน ไม่สามารถเข้ากลุ่มได้ตามที่ผู้วิจัยกำหนดเวลาไว้ 2-3 ครั้ง แต่ก็ได้นำพบผู้วิจัยนอกเวลา และเข้ารับการฝึกร่วมกับกลุ่มจิตนาการทดลอง ผู้วิจัยจึงนำผลการทดลองของผู้รับการทดลองทั้ง 2 คน และส้อมอีก 1 คน จากกลุ่มฝึกสติเพียงอย่างเดียวออกไป ไม่ได้นำผลการฝึกของทั้ง 3 คน มาวิเคราะห์ ส่วนผลการทดลองของกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวล ในระยะก่อนการทดลอง ระยะผ่านการทดลองไปแล้ว 3 สัปดาห์ ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบ วัดซ้ำ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ทดสอบความแตกต่าง คะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลโดยทั่ว ๆ ไป (A-trait) ของทุกกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)
2. ทดสอบความแตกต่าง คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดสติของทุกกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)
3. ทดสอบความแตกต่าง คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดสติในระยะก่อนการทดลอง และในระยะหลังการทดลอง โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง แบบวัดซ้ำ (Two-way ANOVA with repeated measure)
4. ในกรณีที่พบว่ามี ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จากแบบวัดสติจะทดสอบเป็นรายคู่ ด้วยวิธีตุ๊กกี (Tukey's (a) test)
5. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวล ต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ ของทุกกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง
6. ทดสอบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลในระยะก่อนการทดลอง ระยะผ่านการทดลองไปแล้ว 3 สัปดาห์, ระยะหลังการทดลอง และในระยะติดตามผล โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง แบบวัดซ้ำ (Two-way ANOVA with repeated measure)
7. ในกรณีที่พบว่ามี ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวล จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีตุ๊กกี (Tukey's (a) test)

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้สัญลักษณ์แทนตัวแปรและค่าสถิติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- n คือ จำนวนผู้ร่วมทดลองในแต่ละกลุ่ม
- X คือ ค่ามัธยฐานเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ยคะแนน
- S.D. คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
- SS คือ ผลบวกกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Sum of squares)
- MS คือ ผลบวกกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหารด้วยขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Mean squares)
- df คือ ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (degrees of freedom)
- F คือ ค่าสถิติทดสอบเอฟ ซึ่งหมายถึง อัตราส่วนของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (MS between group) และความแปรปรวนภายในกลุ่ม (MS within group)
- MS error คือ ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (MS within group)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมจากการทดลอง มีดังต่อไปนี้

ในระยะก่อนการทดลองเพื่อศึกษาลักษณะความวิตกกังวล โดยทั่วไป (A-trait) ของทุกกลุ่มทดลองและศึกษาเปรียบเทียบในระหว่างกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และทดสอบความแตกต่างดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลโดยทั่ว ๆ ไป (A-trait) ในระยะก่อนการทดลอง ระยะผ่านการทดลองไปแล้ว 3 สัปดาห์ ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3

คนที่	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่
1	35	36	37
2	46	47	42
3	43	39	36
4	42	44	39
5	37	47	42
6	42	42	48
ค่าเฉลี่ย	40.83	42.5	40.67

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลโดยทั่ว ๆ ไป (A-trait) ของกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3 คือ 40.83 42.5 และ 40.67 ตามลำดับ และเพื่อพิจารณาว่า กลุ่มทดลองทั้ง 3 มีคะแนนความวิตกกังวลโดยทั่ว ๆ ไป (A-trait) แตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวล โดยทั่ว ๆ ไปของกลุ่มทดลองทั้ง 3 ในระยะก่อนการทดลอง มาวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวลโดยทั่ว ๆ ไป (A-trait) ของกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3

แหล่งความแปรปรวน	df	ss	ms	F
ระหว่างกลุ่ม	2	12.33	6.17	0.36
ความคลาดเคลื่อน	16	275.67	17.23	
รวม	18	288		

$$P < .05 (F_{2, 16}) = 3.63$$

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลโดยทั่ว ๆ ไป (A-trait) ของกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดสติ ในระลอกก่อนการทดลอง และในระลอกหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3

กลุ่มทดลอง	คนที่	ระลอกก่อนการทดลอง	ระลอกหลังการทดลอง
กลุ่มทดลองที่ 1 (ฝึกการใช้รูปแบบฯ ร่วมกับ การฝึกสติ)	1	86	49
	2	77	79
	3	82	62
	4	75	69
	5	78	69
	6	74	69
	ค่าเฉลี่ย	78.67	66.17
กลุ่มทดลองที่ 2 (ฝึกการใช้รูปแบบฯ)	1	73	73
	2	91	82
	3	76	70
	4	81	84
	5	85	88
	6	71	70
	ค่าเฉลี่ย	79.5	77.83
กลุ่มทดลองที่ 3 (ฝึกสติ)	1	76	70
	2	79	49
	3	71	54
	4	74	60
	5	82	71
	6	96	76
	ค่าเฉลี่ย	79.67	63.33

เพื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบวัดสติในระยะก่อนการทดลอง และในระยะหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3 ผู้วิจัย ได้นำข้อมูลจากตารางที่ 3 มาทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำ (Two-way ANOVA with Repeated Measures) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง แบบวัดซ้ำของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากวัด สติ ในระยะก่อนการทดลอง และในระยะหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่มผู้รับการทดลอง	1807.14	17		
(A)	365.06	2	182.53	1.9
ความคลาดเคลื่อนภายในกลุ่ม	1442.08	15	96.14	
ภายในผู้กลุ่มรับการทดลอง	1996.5	18		
ระยะการทดลอง (B)	930.25	1	930.25	19.14*
ปฏิสัมพันธ์ (AB)	347.16	2	173.58	3.62
B x ความคลาดเคลื่อน	719.09	15	47.94	
ภายในกลุ่ม				

* $P < .05$

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดสติ ของกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดสติ ในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และไม่มีผลปฏิสัมพันธ์ (Interaction effect) ระหว่างกลุ่มของผู้รับการทดลองกับระยะต่าง ๆ ของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มผู้รับการทดลองใด ในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลองที่แตกต่างกันผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของคะแนนจากแบบวัดสติ ของกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่มในแต่ละระยะของการทดลองด้วยวิธีของ Tukey และนำเสนอผลการทดสอบในตารางที่ 5 ตารางที่ 6 และตารางที่ 7

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดสติในระยะก่อนการทดลองและในระยะหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่ 1 (ฝึกการปรับเปลี่ยนความคิด ร่วมกับการฝึกสติ)

ระยะการทดลอง	ค่าเฉลี่ย	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง
		78.67	66.17
ระยะก่อนการทดลอง	78.67	-	12.5*
ระยะหลังการทดลอง	66.17	-	-

$P < .05$ ค่าวิกฤต = 8.57

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดสติ ในระยะก่อนการทดลองและในระยะหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่ 1 (ฝึกการปรับเปลี่ยนความคิด ร่วมกับการฝึกสติ) เมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ Tukey พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดสติ ในระยะก่อนการทดลอง และในระยะหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่ 2 (ฝึกการปรับเปลี่ยนความคิดเพียงอย่างเดียว)

ระยะการทดลอง	ค่าเฉลี่ย	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง
		79.5	77.83
ระยะก่อนการทดลอง	79.5	-	1.67
ระยะหลังการทดลอง	77.83	-	-

$P < .05$ ค่าวิกฤต = 8.57

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดสติ ในระยะก่อนการทดลอง และในระยะหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่ 2 (ฝึกการปรับเปลี่ยนความคิดเพียงอย่างเดียว) เมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Tukey พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดสติ ในระยะก่อนการทดลอง และ ในระยะหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่ 3 (ฝึกสติเพียงอย่างเดียว)

ระยะการทดลอง	ค่าเฉลี่ย	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง
		79.67	63.33
ระยะก่อนการทดลอง	79.67	-	16.34*
ระยะหลังการทดลอง	63.33	-	-

$P < .05$ ค่าวิกฤต = 8.57

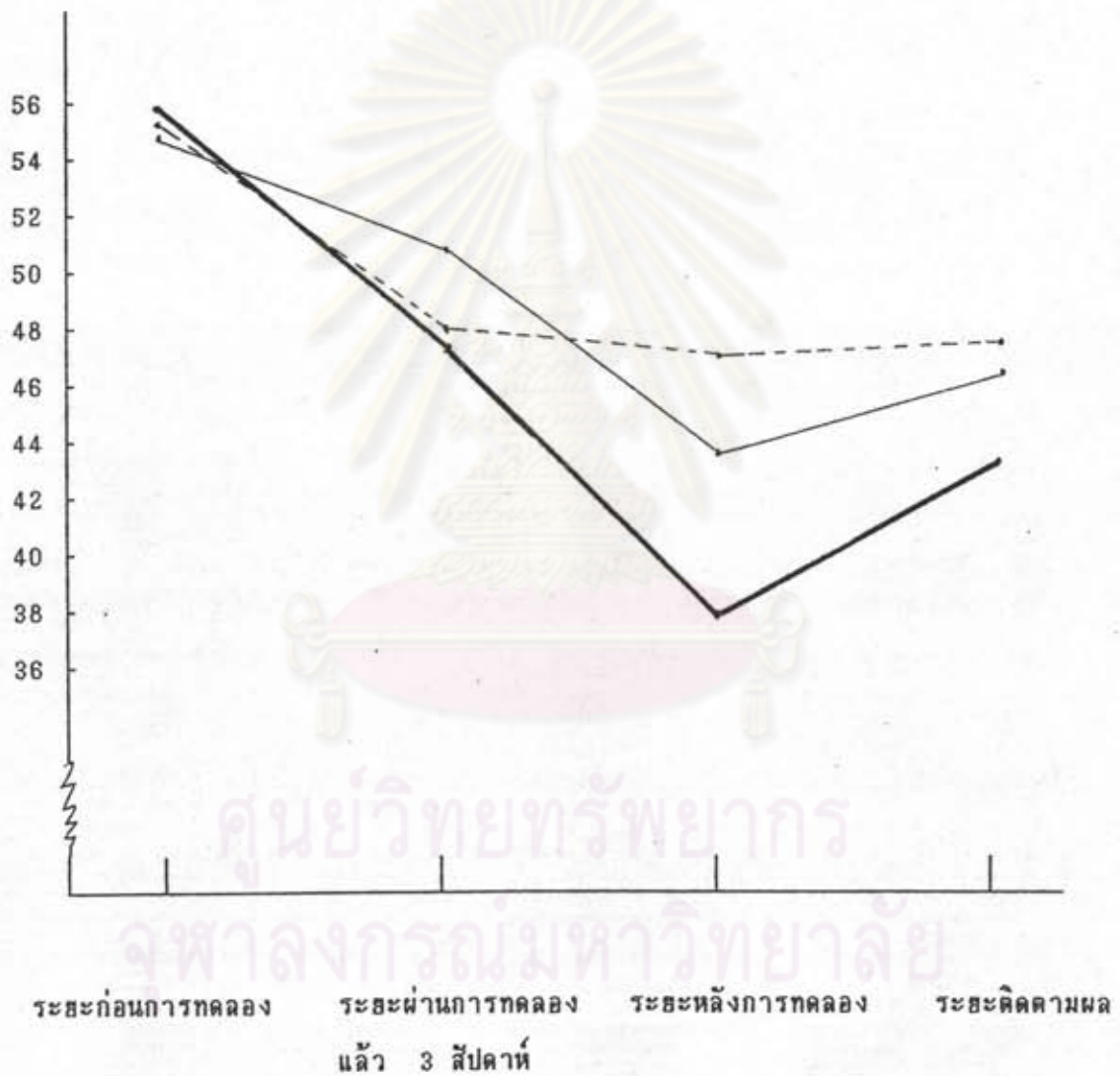
จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดสติ ในระยะก่อนการทดลอง และในระยะหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 3 (ฝึกสติเพียงอย่างเดียว) เมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Tukey พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในระยะก่อนการทดลอง ระยะผ่านการทดลองไปแล้ว 3 สัปดาห์ ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ผู้วิจัยได้นำคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การรักษาผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-state) ของกลุ่มทดลองที่ 1 คือกลุ่มที่ฝึกการใช้รูปแบบการปรับเปลี่ยนความคิดร่วมกับการฝึกสติ กลุ่มทดลองที่ 2 คือกลุ่มที่ฝึกการใช้รูปแบบการปรับเปลี่ยนความคิดเพียงอย่างเดียว และกลุ่มที่ 3 คือกลุ่มที่ฝึกสติเพียงอย่างเดียว มาหาค่าเฉลี่ย ดังแสดงในตารางที่ 8 และเพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงเสนอเป็นกราฟดังภาพที่ 1

ค่าเฉลี่ยของคะแนน

ความวิตกกังวล (A-state)

กลุ่มทดลองที่ 1 ———
 กลุ่มทดลองที่ 2 ———
 กลุ่มทดลองที่ 3 - - - - -



ภาพที่ 1 กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การรักษาผู้ป่วยโรค
 เอดส์ (A-state) ของกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3 ในระยะ
 ก่อนการทดลอง ระยะผ่านการทดลองแล้ว 3 สัปดาห์ ระยะหลังทดลองและระยะติดตามผล

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-state) ในระยะก่อนการทดลอง ระยะผ่านการทดลองไปแล้ว 3 สัปดาห์ ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3

กลุ่มทดลอง	คนที่	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะผ่านการทดลองไปแล้ว 3 สัปดาห์	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
กลุ่มทดลองที่ 1 (ฝึกการปรับเปลี่ยนความคิดร่วมกับการฝึกสติ)	1	65	49	33	44
	2	60	42	38	52
	3	47	50	28	30
	4	47	45	40	41
	5	56	39	46	39
	6	58	54	40	42
	ค่าเฉลี่ย	55.5	46.5	37.5	41.33
กลุ่มทดลองที่ 2 (ฝึกการปรับเปลี่ยนความคิด)	1	58	49	48	46
	2	56	55	41	48
	3	51	49	37	37
	4	57	60	43	59
	5	57	52	52	51
	6	49	35	32	31
	ค่าเฉลี่ย	54.67	50	42.17	45.3

กลุ่มทดลอง	คนที่	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะผ่านการทดลองไปแล้ว 3 สัปดาห์	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
กลุ่มทดลองที่ 3 (ฝึกสติ)	1	65	42	48	51
	2	50	46	36	40
	3	57	54	60	56
	4	55	46	47	42
	5	54	48	41	48
	6	51	44	43	41
	ค่าเฉลี่ย	55.33	46.67	45.83	46.33

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-state) ในระยะก่อนการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3 คือ 55.5 54.67 และ 55.33 ตามลำดับ และเพื่อพิจารณาว่ากลุ่มทดลองทั้ง 3 มีคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-state) ในระยะก่อนการทดลอง แตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงนำค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 มาทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและนำเสนอผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 9

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ ของกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2.33	1.17	.04
ความคลาดเคลื่อน	15	476.17	31.75	
รวม	17	478.5		

$$* P < .05 \quad (F_{.05 (2, 15)} = 3.68)$$

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-state) ในระยะก่อนการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อพิจารณาข้อมูลค่าเฉลี่ย ของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-State) ในระยะผ่านการทดลองไปแล้ว 3 สัปดาห์ ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทางแบบวัดซ้ำ (Two-way ANOVA with repeated measure) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ ในตารางที่ 10

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำ ของค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลโรคเอดส์ (A-state) ของกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3 ในระยะผ่านการทดลองแล้ว 3 สัปดาห์ ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่มผู้รับการทดลอง (A)	1835.24	17		
ความคลาดเคลื่อนภายในกลุ่ม	155.12	2	77.56	1.44
ภายในกลุ่มผู้รับการทดลอง	1680.12	15	112.01	
ระยะการทดลอง (B)	3146.75	54		
ปฏิสัมพันธ์ (AB)	1813.38	3	604.46	23.73*
B x ความคลาดเคลื่อนภายในกลุ่ม	320.58	6	53.43	2.1
	1146.05	45	25.47	

* $P < .05$

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-state) ของกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่มีผลปฏิสัมพันธ์ (Interaction effect) ระหว่างกลุ่มของผู้รับการทดลองกับระยะต่าง ๆ ของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-state) ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเพื่อให้ทราบว่าระยะการทดลองใดบ้างและในกลุ่มใดบ้างที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-state) ในแต่ละระยะด้วยวิธีการของ Tukey และนำเสนอผลการทดสอบ ในตารางที่ 11 ตารางที่ 12 และตารางที่ 13

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้ การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-state) ในระยะก่อนการทดลอง ระยะผ่านการทดลองแล้ว 3 สัปดาห์ ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของกลุ่มทดลอง ที่ 1 (คือกลุ่มที่ฝึกการใช้รูปแบบการปรับเปลี่ยนความคิดร่วมกับการฝึกสติ)

ระยะการทดลอง	ค่าเฉลี่ย	ระยะก่อน การทดลอง	ระยะผ่านการทดลอง ไปแล้ว 3 สัปดาห์	ระยะหลัง การทดลอง	ระยะติดตามผล
		55.5	46.5	37.5	41.33
ระยะก่อนการทดลอง	55.5	-	9*	18*	14.17*
ระยะผ่านการทดลอง แล้ว 3 สัปดาห์	46.5	-	-	9*	5.17
ระยะหลังการทดลอง	37.5	-	-	-	3.83
ระยะติดตามผล	41.33	-	-	-	-

* $p < .05$ ค่าวิกฤต = 7.8

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การ พยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-state) ของกลุ่มทดลองที่ 1 ในระยะต่างๆของการทดลอง เมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Tukey พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความ วิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-state) ในระยะก่อนการทดลองแตกต่างจาก ระยะผ่านการทดลองแล้ว 3 สัปดาห์ ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วย โรคเอดส์ (A-state) ในระยะหลังการทดลอง ยังแตกต่างจากระยะผ่านการทดลองแล้ว 3 สัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้ การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ ระหว่างระยะผ่านการทดลองแล้ว 3 สัปดาห์ และระยะติดตาม ผล และระหว่างระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้ การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-state) ในระยะก่อนการทดลอง ระยะผ่านการ ทดลองแล้ว 3 สัปดาห์ ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของกลุ่มทดลอง ที่ 2 (ฝึกการใช้รูปแบบการปรับเปลี่ยนความคิดเพียงอย่างเดียว)

ระยะการทดลอง	ค่าเฉลี่ย	ระยะก่อน การทดลอง	ระยะผ่านการทดลอง ไปแล้ว 3 สัปดาห์	ระยะหลัง การทดลอง	ระยะติดตามผล
		54.67	50	42.17	45.33
ระยะก่อนการทดลอง	54.67	-	4.67	12.5*	9.34*
ระยะผ่านการทดลอง แล้ว 3 สัปดาห์	50	-	-	7.83*	4.67
ระยะหลังการทดลอง	42.17	-	-	-	3.16
ระยะติดตามผล	45.33	-	-	-	-

* $P < .05$ ค่าวิกฤต = 7.04

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้ การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-state) ของกลุ่มทดลองที่ 2 ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง เมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Tukey พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนน ความวิตกกังวลต่อการให้ การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-state) ในระยะก่อนการทดลองแตกต่างจากในระยะหลังการทดลอง และแตกต่างจากระยะติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ในระยะผ่านการทดลองแล้ว 3 สัปดาห์ แตกต่างจากระยะหลังการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ.05 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้ การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ ระหว่าง ระยะก่อนการทดลอง และระยะผ่านการทดลองแล้ว 3 สัปดาห์ ระหว่างระยะผ่านการทดลอง แล้ว 3 สัปดาห์ และระยะติดตามผล และระหว่างระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 13 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-state) ในระยะก่อนการทดลอง ระยะผ่านการทดลองแล้ว 3 สัปดาห์ ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองที่ 3 (ฝึกใช้สลิเพียงอย่างเดียว)

ระยะการทดลอง	ค่าเฉลี่ย	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะผ่านการทดลองไปแล้ว 3 สัปดาห์	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
		55.33	46.67	45.83	46.33
ระยะก่อนการทดลอง	55.33	-	8.66*	9.5*	9*
ระยะผ่านการทดลองแล้ว 3 สัปดาห์	46.67	-	-	0.84	0.34
ระยะหลังการทดลอง	45.83	-	-	-	0.5
ระยะติดตามผล	46.33	-	-	-	-

* $P < .05$ ค่าวิกฤต = 7.04

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-state) ของกลุ่มทดลองที่ 3 ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง เมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Tukey พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ (A-state) ในระยะก่อนการทดลองแตกต่างจากในระยะหลังการทดลองแล้ว 3 สัปดาห์ ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลต่อการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ ระหว่างระยะผ่านการทดลองแล้ว 3 สัปดาห์ กับระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล และระหว่างระยะหลังการทดลอง กับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ